

מנפרד נץ מלך המיסעדות, ערך השבוע ברית-מילה לבנו החדש, שירן. מאז נישואיו השניים עם סילבי, יהודיה צרפתיה, זהו בנו השני. לכך יש בת וכן בוגרים מנישואיו הקודמים. בחגיגה שנערכה על הדשא של הווילה של כץ, ציפו לארחים הררי מזון מכל הסוגים, שבהם התחלקו שני סוגי אורחים: היפים והיפות של תל-אביב, מכריו של מנפרד, וקרובי משפחתו, שהם מן המחנה החרדי. למעלה: כץ ואמו. משמאל: סילבי עם בנה הראשון, ירום בן ה-3.

בנו של שרה-מישפט-סיוהתיי רות אברהם שריר. מישפחת שריר הגיעה כהרבה כמעט מלא: הרעיה רבקה, הבת האמצעית דסנה והבן הצעיר גדי, שגילו הוריר בהרבה את ממוצע-הגילים באולם.

במיסגרת שידוריה השבר עיים של מחלקת התרבות-זהר בידור של גלי-צה"ל כיום החמיי שי כלילה ממוקדי הבילוי של תל-אביב החוגגת, שידר גיא סיינס מבית-הקפה של תיאטרון הבימה. השרון אלי ישראל, שהעביר אליו את השידור מה אולפן, אמר: "ועתה נעבור אל ראש-הממשלה שימועון פרס, הנמצא בקפה של תיאטרון הבימה", פרס אומנם כבר היה בדרכו לירושלים אחרי שהתארה בתיאטרון, אולם ברדיו נקע קולו. רק הצחוקים ברקע הב היוו כי משהו אינו כשורה כאן. היה זה חיקוי מבריק ביותר של פרס, בביצועו של המנהל האמנותי של התיאטרון, עזמרי צילץ. הצחוק ההיסטרי ברקע היה שייך למולי ששירא, מנהל מחלקת הבידור של גלי-צה"ל, שעקב מקרוב אחר השרדור.

אורח-כבוד בחגיגת חתר נתי-הכסף של מולקולם דיקסון, המגלם את אחד משיבעת הגמדים בסרט שילגיה ושיבעת הגמדים, המוסרט בימים אלה בארץ, הוא בילי ברמי, מייסד אגודת "האנשים הקטנים של אמריקה". ברמי מנסה לארגן את 2000 הגמדים, החיים כיום בישראל, כסניף של האגודה האמריקאית. בכוננתו גם לנסות ולהאגן כינוס שנתו של האנשים הקטנים מכל רחבי העולם. לברמי זהו ביקורו השני בארץ. בפעם הראשונה גילם את תפקיד הגמד בעוף לי גוף לי, שגם הוא הוסרט במיסגרת סידרת סירטי אגודת-הילדים.

ורד קולק, אחייניתו של ראש-עיריית ירושלים הכמעט נצחי, טדי קולק, היא בררר כלל אשת יחסי-צבור. באחרונה, הסתבר, כי היא גם חוטאת בכתיבת שירים מסתרי. עכשיו היא פירסמה ספר שירי-ילדים. מקולק עצמה אין עדיין ילדים משלה.

החזרת הוותיקה ריקי גל לא החליפה תיסרוקת במשך שנים. 20 שנה היה שיערה הגלי, באורך בינוני, סימלה המיסחרי. בשבוע שעבר, "שבר לה". היא החליטה, לרגל החום והמצב-רדיו, על עיצוב תרמית חדשה, נכנסה למיספרה בצפון-תל-אביב וביקשה מהספר שיק צצה קצקצה. התרמית החדשה: שיער קצר בגוונים שאי טניים, והעיקר — מודרני.

כשהוגים את המושגים "הסתדרות", "קופת-חולים", אין

שני דרכונים במונית

גילון גרביים אדומים

אמריקאי בשם ג'ון אוואנס נכנס למונית בניו יורק ומצא תיק על ריצפת המכונית. הוא החליט שלא למסור אותו לנהג, מפני שלא סמך עליו, ולקח את התיק עימו.

כשפתח את התיק מצא בו כמה אלפי דולארים בהמח-אות-נוסע, ספר-כתובות כמה בגדים ושני דרכונים על שם עמוס אילון. דרכון אחד היה ישראלי, והשני אוסטרלי. בתיק היו גם כרטיסי-טיסה לבו-אוס-איריס ולתל-אביב.

כמה דקות לפני כן התקשר עם הקונסוליה עמוס אילון. העיתונאי-בדימוס מירושלים, המחלק את זמנו בין הווילה שלו בפירנצה וכמה ארצות אחרות. אילון בא לניו-יורק לקח מונית בנמל-התעופה, נסע העירה, וכשנטל את מזוודתו השאיר אחריו את התיק. הוא לא ידע שיכול היה לאתר את המונית באמצעות מינהל-המוניות, על פי הקבלה שקיבל, אלא פנה למיטסה. שם נאמר לו — בטעות — שאי-אפשר לאתר את המונית בלי מיספר לוח-הרישוי שלה. הוא פנה לקונסוליה, שהיתה כבר סגורה, ודיבר עם השומר.

אוואנס, שהוא יועץ במישרד הצלב-האדום בארצות-הברית, הביא את התיק לקונסוליה, ושם נמסר לאילון. כתודה, שלח אילון לאוואנס את אחד מספריו, בחתימת ידו. ואילו אוואנס הודה לו במכתב שבו תיאר את פרשת המציאה. המיכתב פתח במילים: "עמוס יקירי, וטיים במילים: 'ג.ב., הגרביים האדומים שלך מצאו חן בעיניי'."

עלידי העסקת דיילות צעירות וחינניות. רעיון נאה מכל הבחי-נות, אלא שכמו רעיונות רבים וטובים, הוא נסחב ונסחב. לבסוף עלה לריון במוסדות ההסתדרות. לאחר שעה ארוכה של דברת, קם

מתעוררות אסוציאציות וזהרות במיוחד. החבר יצחק ברקאי היה דווקא בעל יומה ברוכה. הוא ציע לרענן את הנוף האפי רורי והעסקני של קופת-החר לים ולהפיג את לחץ הפציינטים

רב סלג, ראש האגף הסוציאלי בהסתדרות, ותמך בצורך בירדים עובדות נוספות בקופת-החולים. הוא ציף, כי הוא ער לצורך המי-שווע בשרות-דיילות שם. הפית-רון, אמר, טמון באוכלוסיית הפני-סיוניות. הדיילות תהיינה גימ-לאים וגימלאיות.

עלילותיהם של סמדר ואסי ריין לא פגעו במצב-רוחה של קרולין לנגפורד, גרוש-תו של ריין. ביום שבו התפרסם כי הוגז הצעיר עומר, כנראה, להיפרד, יצאה קרולין לבלות בטיילת התל-אביבית, וישבה עד השעות הקטנות של הלילה כי בית-מימכר-אבטיחים. שני צעיר-רים שהיו בחברתה שלפו כלי-נגינה, וקרולין פצחה בשיר, שנשמע למרחוק.

למליארד הקשיש אר-מנד המר יש הכל, אפילו תואר אקדמי של ד"ר. אבל אוניבר-סיטת תל-אביב החליטה שמשוהו בכל זאת חסר לו כחיים, והיא עומרת להעניק לו, בעוד שבוע, עוד תואר: ד"ר מטעמי כבוד.

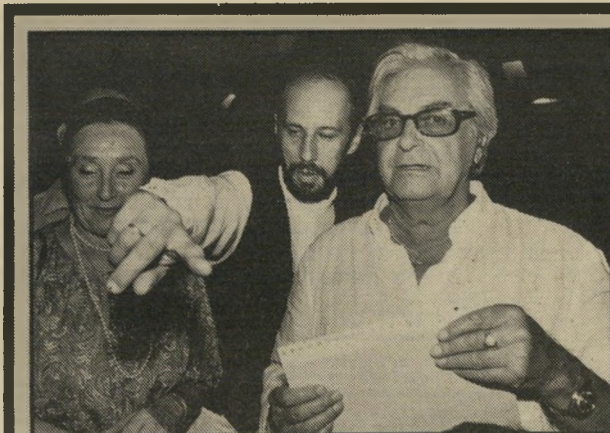
עריין לא שכך הכעס על הטעויות התיקשורתיות שליוו את המסע למארוקו: ביום השישי

הגיע מפקד גלי צה"ל, נחמון שי, ללישכתו של ראש-הממ" שלה, שימועון פרס, כדי למחות על הפלייתיה לרעה של התחנה הצבאית, שנציגיה לא הוזמנו להתלוות למסע. פרס, שלא נראה מצוי במיוחד בעניין, איכזב מעט בתשובתו: "איני מקפח את התחנה הצבאית!" אמר ולא פירש.

הבימאי-השחקן יוזף צייקין, המבקר בימים אלה בארץ, יופיע בקרוב במונולוג שוטף ושמו מילחמה בשמיים. המיוחד במונולוג הארוך הוא, שצייקין לא האמין לפני כמה חודשים שהיה מסוגל לבצעו, שכן הוא לקה לפני שנה וחצי בשבץ-מוחי ונגרם נזק חמור לכושר הדיבור שלו. אחרי חודשי מאבק ושיקום ארוכים חזר צייקין לבימה, ולא ניתן להבחין במה שעבר עליו.

הפרופסור אפרים קץ ציר, נשיא-המדינה הרביעי ר המחלקה לביטחונות בפקולטה למדעי-החיים במכון ויצמן, התבשר כי אוניברסיטת בואנוס-איריס הארגנטינית עומדת למנותו כדוקטור-כבוד. התר-אר היוקרתית יוענק לקציר, כי מיסגרת כינוס ראשון מסוגו, של אגודת-הידידים של אוניברסיטת תל-אביב באמריקה הלטינית, שיתקיים החודש.

יאשה פרומצ'נקו, מבעלי עלית, סיפר השבוע, כי הבנות העובדות בבית-החרושת שלו טורפות, בשבועות הראשוני-נים לעבודתן, כמויות מדהימות של שוקולד מהמכונות, בלהי-טות שאין דוגמתה. פרומצ'נקו הוסיף שאינו מורה להניא אותן ממינהגן זה, שכן אחרי שבר-עיים-שלושה של עבודת-זולילה במיפעל, הן חוטפות גודש כזה מהעיסה המתוקה, עד שאין עוד חשש שהן ירצו אף לטעום ממנה.

בימאי לובימוב ומתורגמן קשת המאסטרו עיף?

ככה זה ברוסיה

בסיום מסיבה שנערכה ביפו לכבוד הבימאי הרוסי הגולה יורי לובימוב שביים בהבימה את השקיעה, התקשה האמן למצוא מונית. הבימאי ואיסקה קשת, המתורגמן שהוצמד על-ידי התיאטרון הלאומי, ניגשו לאחד החוגגים, שיצאו מהמסיבה, וביקשו טרמפ. בעל-המכונית סירב בנימוק, התנצל והסביר כי הוא נוסע בכיוון ההפוך, וכי מכוניתו נקנתה יום לפני-כן והיא עדיין בהרצה. המתורגמן המעריץ לא הקשיב בכלל לתשובה, פתח את דלת המכונית והשניים נדחקו פנימה. כשקשת עומד על-כך שיביאו אותם לדירתו השכורה של המאסטרו, ברחוב צייטלין בתל-אביב, בלית-ברירה, הסיע אותם בעל-המכונית ליעדם. כשהגיעו לקרן הרחובות איבן-גבירול-צייטלין, ניסה הנהג להיפרד מאורחיו. אבל המאסטרו עיף! "הזדעק המתורגמן, ודש שיביאו אותם לפתח הבית ממש, במרחק של שלושה בתים מהפינה. העובדה שעל בעל המכונית היה לערוך לשם-כך סיבוב גדול לא הרשימה את קשת כלל.